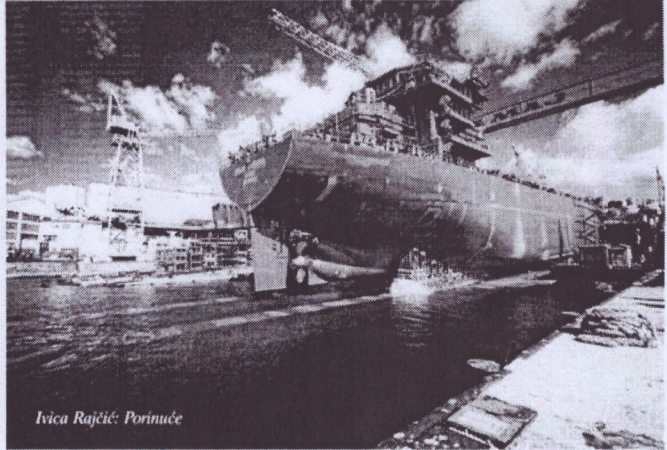

Žiga Gričnik: Prihajam k tebi

Ivica Rajčić: Porinuće

35. Zagrebački salon fotografije u Muzeju Mimara

RAZMJERI SLOBODE DIGITALNE FOTOGRAFIJE

s ovog svijeta: njezin »duh« sprema se za početak, liježe u krevet na čijem je uzglavlju uokvirena slika pokojnog supruga, očito nedavno preminulog, kojemu se starica želi pridružiti.

Mnoge su fotografije na ovoj šarolikoj, zanimljivoj izložbi napućene dokumentarističkim potencijalom – osobito kad je riječ o portretima. Iza rošavih, izmurenih lica drvosječa na fotografiji Ištvana Viraga, promatrač sluti priču o teškoj, filmskoj sudbini muškarca koji pozira s bečarski nasimjanim licem ispod šubare i limenom pića. Slutnjom o teškim životima zrač i fotografija »Jarošani« Ljubomira Kojića, na kojoj su muškarci, fizički radnici umornih lica, stopljeni sa surovim zimskim industrijskim krajolikom.

Grupirani u izdvojene tematske cikluse, neki autori svojim objektivima istražuju zakonite živote velegrada. Arnuška Vončinova i Branko Dožman »okidaju« na retro prizore u suvremenim urbanim prostorima, dok je Mirsad Heleć prijemčiv za kontraste u arhitekturi grada – snimio je, u ozračju postapokaliptičnog predvečerja, visoku hiper-modernu novogradnju koja doslovce izranja iz blata; to blato je u prvom planu.

Vitalnost foto-klubova

Fotografi koji snimaju gradske prizore, čine to posvećujući pažnju interakciji čovjeka i prostora, tražeći neobične uglove, vrebajući točke u kojima se obična svakodnevnica presijeca s neočekivanim bizarnostima. Turski fotograf Ozgur Yasa na Salonu je zastupljen fotografijom klaustrofobičnog unutrašnjeg dvorišta koje izgleda kao skućena prostorija bez plafona, snimljena iz žabljke perspektive; umjesto svoda, gore se prostire oblačno nebo, uokvireno namotima bodljikave žice.

Ni ovaj Zagrebački salon nije lišena prikaza ljudskog tijela – jednu grupu radova čine aktivni, muški i ženski – no upravo je taj dio izložbe najmanje zanimljiv i ne nudi inventivni pogled na ljudsko tijelo. Autor Mladen Ćukor, na primjer, snimio je nablidanog muškarca koji se zatvorenih očiju, zabačene glave, golog nauhlenog torza – moli. Fotografija ipak ne ide dalje od estetike hip-hop spotova ili reklame za parfem u »glossy« magazinu.

Organizatori iz Fotokluba Zagreb željeli su ovim posebnim izdanjem Zagrebačkog salona slaviti vitalnost foto-klubova iz Hrvatske i drugih zemalja – no ti su klubovi u kulturnom životu postali ugrožena vrsta.

– Mnogi od klubova više na žalost nisu aktivni

Tradicionalna izložba ove godine nema natjecateljski već prigodničarski karakter – organizatori, a to je Fotoklub Zagreb, slave ulazak Hrvatske u Europsku uniju pa je tako jače naglašen međunarodni aspekt izložbe

Hannu Lehto: Women's secret

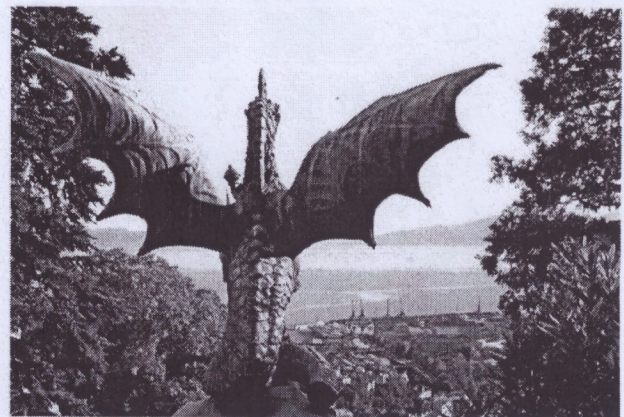

Geza Lennert: Vajarka i delo

ni ili im je aktivnost svedena na puko održavanje. Svaki fotoklub ovisi o svojim članovima i u pravilu o nekoliko osoba koje su pokretači aktivnosti kluba. Kad takve osobe posustanu, najčešće posustane i klub. Neki klubovi s kojima smo prije samo nekoliko godina surađivali i razmjenjivali fotografije danas više nisu aktivni, a neki više ni ne postoje, ističe Damir Tiljak iz Fotokluba Zagreb, koji govoreći o povijesti ove manifestacije opetovano ističe riječ »ljubava«.

S idućim, 38. izdanjem Zagrebačkog salona fotografije, nastavit će se njegov natjecateljski, natječajni karakter. Iako je izložba sadržajno bujna i zanimljiva, organizacija je zbog ograničenih sredstava prilično skućena – fotografije su izrađene u manjim dimenzijama nego što bi većini njih »pristajalo«, panoi djeluju prilično i amaterski, atrij Mimara ne čini se kao idealan prostor za manifestaciju ovog tipa, a posjetiteljima izložbe nije dostupan ni katalog, ni bilo kakav informativni letak. To su nedostaci na kojima bi Salon, želi li popraviti imidž koji bi bio u skladu s njegovom zavidnom tradicijom, trebao poraditi.

Mađu HRGOVIĆ
 Snimio Nenad REBERSAČ

Dejan Silić: »Bazilisk nad Rijekom«